

Odwwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 września 2012 r. w sprawie T-343/06 Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland BV przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland Nederland Verkoopmaatschappij BV

(Sprawa C-585/12 P)

(2013/C 55/08)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Shell Petroleum NV, The Shell Transport and Trading Company Ltd i Shell Nederland BV (przedstawiciele: O.W. Brouwer, W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, P. D. van den Berg, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wskazanych w odwołaniu punktów wyroku;
- wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie i stwierdzenie nieważności spornej decyzji, albo obniżenie kwoty grzywny zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu, albo — ewentualnie — odesłanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania zgodnie z treścią wyroku Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty. W zaskarżonym wyroku Sąd częściowo oddalił przedstawione przez wnoszących odwołanie żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2006) 4090 wersja ostateczna z dnia 13 września 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 WE (sprawa COMP/F/38.456 — asfalt).

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że w spornej decyzji wykazano w wymagany prawem sposób, że to samo przedsiębiorstwo popełniło szereg naruszeń. Ponadto Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że spełnione zostało kryterium określone w wyroku w sprawie T-203/01 Michelin. Wreszcie Sąd naruszył prawo, przeliczając na wnoszących odwołania ciężar dowodu.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący twierdzą, że Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, uznając, że Komisja Europejska była uprawniona do uwzględnienia przy obliczaniu grzywny sprzedaży produktu

Mexphalte C. Sąd dopuścił się także uchybienia proceduralnego polegającego na tym, że nie odniósł się do określonych argumentów przedstawionych przez wnoszących odwołanie. Ponadto Sąd nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, rezygnując z odniesienia się do braku spójności wynikającego z faktu, że bitumen przemysłowy został wyłączony z kalkulacji grzywny. Sąd przeinaczył także znaczenie istotnego dowodu, opierając się na niedokładnej lekturze kluczowego dokumentu, z którego wyciągnął dotyczący produktu Mexphalte C wniosek, którego oczywiście nie można było wyprowadzić z owego dokumentu. Ponadto Sąd naruszył prawo i nie przedstawił wystarczającego ani adekwatnego uzasadnienia, dokonując kontroli wysokości grzywny w ramach korzystania z nieograniczonego prawa do orzekania. Sąd dopuścił się wreszcie uchybienia proceduralnego i naruszył zasady dotyczące ciężaru dowodu przez to, że nie zbadał, czy Komisja Europejska naruszyła zasadę równego traktowania, uwzględniając w ramach nałożonej na wnoszących odwołanie grzywny sprzedaż produktu Mexphalte C.

Odwwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-569/10 Bimbo, SA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 10 grudnia 2012 r. przez Bimbo, SA

(Sprawa C-591/12 P)

(2013/C 55/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bimbo, SA (przedstawiciele: adwokat C. Prat i R. Ciullo, Barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Pannico SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 10 października 2012 r. w sprawie T-569/10;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 października 2010 r. (sprawa R 838/2009-4) ze względu na naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 (1);
- obciążenie drugiej strony postępowania jego kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi jeden tylko zarzut dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

W szczególności wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd:

- a) naruszył prawo, ponieważ przypisał elementowi DOUGHNUTS *niezależne znaczenie odróżniające* wyłącznie w oparciu o ustalenie, że element ten ma *charakter przeciętnie odróżniający* i jest *całkowicie niezrozumiały* dla przeciętnego konsumenta hiszpańskiego, a w konsekwencji nie utworzył jednostkowej całości czy logicznej jednostki ze składnikiem BIMBO, nie wyjaśniając przyczyn, dla których przeciętnie odróżniający charakter składnika DOUGHNUTS czy nieposiadanie przez niego znaczenia powoduje *automatycznie*, że składnik ten ma posiadać w odczuciu właściwego kręgu odbiorców odrębnie odróżniający charakter.
- b) naruszył prawo w zakresie, w jakim oparł ustalenie, że w tym przypadku istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, na założeniu, iż element DOUGHNUTS ma *niezależne znaczenie odróżniające*, nie biorąc pod uwagę *wszystkich* czynników właściwych tej sprawie, a w szczególności faktu, że pierwszy człon złożonego znaku towarowego jest znakiem towarowym cieszącym się renomą. Innymi słowy, Sąd zastosował doktrynę *Medion*, sugerując, że stwierdzenie *niezależnego znaczenia odróżniającego* jednego ze składników złożonego oznaczenia powoduje, że nie ma potrzeby, w ramach całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, poddania analizie wszystkich lub niektórych innych czynników właściwych danej sprawie, co jest niezgodne z doktryną całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 5 października 2012 r. w sprawie T-204/10 Lancôme parfums et beauté & Cie przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 18 grudnia 2012 r. przez Lancôme parfums et beauté & Cie

(Sprawa C-593/12 P)

(2013/C 55/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Lancôme parfums et beauté & Cie (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Focus Magazin Verlag GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 października 2012 r. w sprawie T-204/10;

- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Trybunałem i przed Sądem, jak również kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących względów:

Po pierwsze, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 53 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 (¹) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, orzekając, że OHIM zasadnie uznał, iż z powodu prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd należy unieważnić znak COLOR FOCUS.

Po drugie, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd istotnie naruszył prawo, odrzucając argument wnoszącej odwołanie, zgodnie z którym powoływanie się na prawa wynikające ze znaku towarowego FOCUS stanowi „nadużycie praw”.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 19 października 2012 r. w sprawie T-466/11 Ellinika Nafpigeia i 2. Hoern Beteiligungs GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 31 grudnia 2012 r. przez Ellinika Nafpigeia AE i 2. Hoern Beteiligungs GmbH

(Sprawa C-616/12 P)

(2013/C 55/11)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Ellinika Nafpigeia AE i 2. Hoern Beteiligungs GmbH (przedstawiciele: adwokaci K. Chrysogonos i A. Kaïdatzis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 19 października 2012 r.;
- uwzględnienie skargi zgodnie z przedstawionymi poniżej zarzutami;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszące odwołanie.